

उद्भिज्ञतास्यक्तागताइत्यर्थः ॥ १७ ॥ किंच सुताइति तुल्यकालीयाः त्वत्समानकालीनाः कालिताः विचालिताः ॥ १८ ॥ मत्प्रजाः कोऽन्यः कालयेदिति चेदत आहुः कालइति कालयते इतस्ततश्चालयति ॥ १९ ॥ तस्यैकैव ल्यस्य ॥ २० ॥ २१ ॥ गुहायां प्रविष्टः शेते स्म ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ धर्षितः अभिभूतः दुर्धर्षमप्रधृष्यं ॥ २८ ॥ विपिने अरण्ये तत्रापि गिरेः गह्वरे दुःप्रवेशस्थाने तत्रापि उरुकंटके पद्मपलाशस

नरलोके परित्यज्य राज्यं निहतकंटकम् ॥ अस्मान्पालयतो वीरकामास्ते सर्व उद्भिज्ञताः ॥ १७ ॥ सुतामहिष्यो भवतो ज्ञातयोऽमात्यमन्त्रिणः ॥ प्रजाश्च तुल्यकालीयानां धुना संतिकालिताः ॥ १८ ॥ कालो बलीयान् बलिनां भगवानीश्वरोऽव्ययः ॥ प्रजाः कालयते क्रीडन् पशुपालो यथा पशून् ॥ १९ ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते क्रते कैवल्यमघनः ॥ एक एवेश्वरस्तस्य भगवान् विष्णुरव्ययः ॥ २० ॥ एवमुक्तः सर्वैर्देवानां भिवंध महायशाः ॥ निद्रामेव ततो वव्रे सराजाश्रमकर्षितः ॥ २१ ॥ यः कश्चिन्मम निद्राया भंगं कुर्यात्सुरोत्तमाः ॥ सहिभस्मी भवेदाशुतथोक्तश्च सुरैस्तदा ॥ अशयिष्ठगुहाविष्टो निद्रया देवदत्तया ॥ २२ ॥ स्वापं यातं यस्तु मध्ये बोधयेत्त्वामचेतनः ॥ स त्वया दृष्टमात्रस्तु भस्मी भवतु तत्क्षणम् ॥ २३ ॥ यवने भस्म सान्नीते भगवान् सात्वतर्षभः ॥ आत्मानं दर्शयामास मुचुकुंदाय धीमते ॥ २४ ॥ तमालोक्य घनश्यामं पीतकौशेयवाससम् ॥ श्रीवत्स वक्षसं भ्राजत्कौस्तुभेन विराजितम् ॥ २५ ॥ चतुर्भुजं रोचमानं वैजयंत्या च मालया ॥ चारुप्रसन्नवदनं स्फुरन्मकरकुंडलम् ॥ २६ ॥ प्रेक्षणीयं नृलोकस्य सानुरागस्मितेक्षणम् ॥ अपीच्य वयसं मत्तमृगेंद्रोदारविक्रमम् ॥ २७ ॥ पर्यपृच्छन् महाबुद्धिस्तेजसा तस्य धर्षितः ॥ शंकितः शनैर्कैराजा दुर्धर्षमिव तेजसा ॥ २८ ॥ मुचुकुंद उवाच को भवानिह संप्राप्तो विपिने गिरिगह्वरे ॥ पद्भ्यां पद्मपलाशाभ्यां विचरस्युरुकंटके ॥ २९ ॥ किं स्वित्तेजस्विनां तेजो भगवान्वा विभावसुः ॥ सूर्यः सोमो महेंद्रो वालोकपालो परोपि वा ॥ ३० ॥ मन्ये त्वां देवदेवानां त्रयाणां पुरुषर्षभम् ॥ यद्वा धसे गुहाध्वांतं प्रदीपः प्रभया यथा ॥ ३१ ॥ दृशाभ्यां पद्भ्यां विचरसीति ॥ २९ ॥ तेजःमूर्तिः प्रभावो दीप्तिर्वा ॥ ३० ॥ सर्वत्रापरितोषादाह मन्यइति पुरुषर्षभं श्रीविष्णुम् गुहाध्वांतं तं तस्तमः ॥ ३१ ॥